

Love is Blind – Bortom Altaret

Ebba Radestål Einberg och Nellie Runesson

Om oss

På denna blogg djupdyker vi i den svenska versionen av Love is Blind. Vi följer deltagarnas väg mot altaret och utforskar de komplexa etiska aspekterna som omger en reality-tv-produktion. Påverkar produktionen deras beslut? Vad innebär det att exponera sina känslor och relationer inför hela landet? Genom att lyfta deltagarnas upplevelser och granska produktionens roll strävar vi efter att ge en nyanserad bild av denna populära serie och de moraliska dilemman som reality-tv medför.

Vi är två studenter från Linköpings Universitet som läser vårt sista år på kandidatprogrammet Språk, Litteratur och Medier – och vi är helt besatta av Love Is Blind! Vår fascination för programmet har lett oss till att göra detta till vårt skolprojekt.

Sociala medier

Instagram <https://www.instagram.com/bortomaltaret>

TikTok <https://www.tiktok.com/@bortomaltaret>

Linktree <https://linktr.ee/bortomaltaret>

Detta är en återpublicering av bloggen [Love is Blind – Bortom Altaret](#).

Ett projektarbete i kursen *Att publicera i den medierade offentligheten* vt 2025 som publicerats av

Linköping University Electronic Press i serien: [Linköping Electronic Press Workshop and Conference Collection](#), Nummer 36

ISSN: 2003-6523

© Författarna. Denna publikation är licensierad under en [Creative Commons Erkännande 4.0 Internationell Licens](#).

flera gånger"

Love is Blind-Amanda: "Han försökte backa från programmet flera gånger"

Intervju

Hade du kunnat tänka dig att ställa upp i ett kärleksexperiment och förlova dig utan att ha sett personen? Hade du kunnat tänka dig att gifta dig inom två månader utan att aldrig ha mött personen tidigare?

Det gjorde Amanda.

För nästan två år sedan deltog Amanda Rincón Jonegård i Netflix uppmärksammade kärleksexperiment *Love is Blind: Sverige*. Under programmet dejtade hon 16 män i de så kallade "poddarna" och fick på tio dagar fatta beslutet att antingen förlova sig med någon av dem och fortsätta experimentet, eller lämna som singel.

"Jag var där för att så här: hur svårt ska det vara att hitta en man?"

Det var kanske denna inställning som gjorde att Amanda faktiskt fann kärleken framför kamerorna.

Bild tagen av Amanda Rincón Jonegård, skickad till oss via mejl.

Vi har haft möjligheten att intervjua Amanda Rincón Jonegård om hennes upplevelser av att dejta i realityprogrammet *Love is Blind*. Hon delade med sig av upplevelsen att dejta i poddar, hur processen går till och hur hennes närstående och omvärlden reagerade på allt som hände under och efter programmet.

flera gånger"

Dejting i Blindo

Amanda berättar om upplevelsen att dejta i blindo och säger att det endast kan jämföras med att prata i telefon med någon för första gången. Att sitta ensam i ett rum (s.k. podd) och säga "hallå?" genom en vägg kändes märkligt, men samtidigt tryggt och bekvämt. Hon förklarar att genom att dejta många på kort tid var det lätt att skilja på vilka som inte kändes rätt och vilka hon klickade med på en djupare nivå.

"Att man fick dejta så många så snabbt efter varandra gjorde det så tydligt att, det där klickade jag nog inte riktigt med, men det där, där var det något intressant."

Amanda berättar att hon gick in i programmet medveten om vad hon sökte efter och vilka värderingar hon sökte i en framtida partner. Detta gjorde det enklare att checka av vilka personer som mötte dessa kriterier, och vilka hon inte såg en framtid med. *Love is Blind* är ett intensivt kärleksexperiment där deltagarna bara hade 10 dagar på sig att ta beslut om en eventuell förlovning. Detta ledde också till att de tidigt diskuterade livsfrågor som barn, tro och värderingar – något som ofta inte händer på en vanlig första dejt.

Amanda talar även om vikten av att känna kemi, något hon och hennes nuvarande partner, Sergio Rincón, snabbt fann i varandra genom deras gemensamma tro och syn på livet. Men för Amanda var det inte bara de djupa samtalen som förenade dem; hon säger också att Sergio var någon hon kunde ha roligt med för resten av livet.

"När man gifter sig ger man ett evigt löfte"

Det går inte att missa att Amanda har en seriös bild av äktenskap och gick in i experimentet med inställningen att hitta sin livspartner. Amanda förklarar att hon ser äktenskap som ett evigt löfte och att det var därför hon gick in i experimentet med inställningen att hon skulle gifta sig – och göra det för livet. Hon berättar att när man förlovar sig utan att ha sett varandra, handlar det inte om yttre faktorer som utseende, utan om att man har klickat på en djupare nivå.

"Vi förlovade oss utan att se varandra så vi har ju egentligen aldrig värderat utseende upp till förlovningen. Så det behöver inte spela så stor roll, vi har ju klickat över annat", säger Amanda.

Men även om Amanda talar mycket varmt om sitt deltagande i programmet, finns det såklart utmaningar. En av de största svårigheterna var hur kort tid experimentet pågick – på bara tio dagar skulle deltagarna fatta ett livsavgörande beslut.

"Man hade inte så mycket tid att sitta och grubbla"

Vägen till giftermål var dock långt ifrån enkel. I poddarna uppstod ett drama när Sergio uttrycker till Amanda att hon är den enda kvinnan han dejtar - något som visade sig vara osant. Dagen därpå kliver två deltagare in i tjejloungen och berättar att Sergio precis gjort slut med dem, en dag efter att Sergio och Amanda har pratat om att de exklusivt dejtar varandra. Amanda beskriver situationen som chockerande och var kritisk mot Sergio.

"Då har jag sagt att, 'min [Sergio] har bara mig kvar', och någon säger vad kul. Sen kommer det in två tjejer han har gjort slut med och det är då jag inser att jag inte var sist kvar", säger Amanda.

Trots en hel del dramatik redan i poddarna valde Amanda och Sergio att förlova sig och sedan åka på en förberedande smekmånad med de andra förlovade paren. Men hon berättar att dramat inte tog slut efter deras förlovning, utan det skulle även följa med dem till smekmånaden på Cypern. Väl där möts hon av en skeptisk Sergio som för andra gången har funderat på att lämna programmet.

flera gånger"

"Vi hade det väldigt mycket upp och ner och han [Sergio] försökte backa från programmet flera gånger. Hade jag inte varit så [tålmodig], så hade vi nog inte hållit ihop då, så tidigt tror jag. Det är så svårt att veta, man var bara i det. Man hade inte så mycket tid att sitta och grubbla", berättar Amanda.

"Responsen vi fick var som natt och dag"

Dramat i poddarna och hans tveksamhet efter förlovningen öppnade upp paret, speciellt Sergio, för en hel del kritik. Hon berättar om parets tuffa dagar när hatet blev för mycket och beskriver stunder när paret i tystnad omfamnade varandra som tröst: *"Det här förstår inte folk"*, säger Amanda om hur tittare är omedvetna hur deras ord påverkat dem.

Amanda och Sergios resa under experimentet har varit väldigt omtalad, både nationellt och internationellt. Amanda öppnade upp sig om den negativa samt positiva responsen de fått från omvärlden, både under och efter experimentet: *"Sergio fick ett enormt hat, det var verkligen få som sa något positivt, och jag fick kärleksberättelser"*. Detta skapade en särskild dynamik både för dem som par och för deras familjer, som såg en helt annan sida av dem än den som visades på tv.

"De känner en helt annan person än vad man ser på tv. Även personer som känner eller jobbar med honom sa att det här är inte den versionen av Sergio som vi känner. Då får man lita på att de som har känt Sergio i tio år vet bättre än de som bara sett tv-versionen av honom."

"Det var en berg- och dalbana av känslor"

Ett av programmets största drama var när meddelstagaren Krisse-ly konfronterar Sergio om ett rykte som spridits deltagarna emellan; att Sergio har gjort en kvinna gravid innan programmets start och ska få ett barn i Barcelona om tre månader. Medan detta pratades om under programmets gång och mellan deltagarna, så var det inte förrän på återträffen som ett tydligt svar skulle ges. Trots att ryktet i programmet inte stämde, så bekräftade paret att cirka två månader efter deras giftermål, kom det fram att Sergio hade ett barn sedan tidigare. Något som var en chock för dem båda. Amanda förklarar att hon var lite förberedd eftersom det hade kommit på tal under programmets inspelning, men det stoppade inte hennes delade känslor från att uppåtdagas.

"Det var ganska mycket under programmet som man pratade om då och ifrågasatte då, så man var lite förberedd när det väl hände [...]. Det var en berg- och dalbana av känslor, från att, okej det här är ganska normalt, det händer många, till det här är jättestort och jag förstår ingenting", säger hon.

Amanda blev själv gravid omkring samma tidpunkt som detta kom fram, vilket satte henne i en märklig situation. Speciellt eftersom hon kommer från en mer traditionell värld, där hon inte har stött på en situation som denna tidigare. Trots detta försäkrade Amandas vänner henne om att detta är något som förekommer.

"Ingen i min familj har varit skilda eller har barn med någon annan [...], det var så ovanligt för mig. Sen har jag vänner och deras [partner] kanske har ett barn sedan innan och jag tänkte då att, okej det är inte så konstigt. Men från min värld var det konstigt."

"Det är den tråkiga sidan av allt"

Att gifta sig efter två månader kommer trots allt med sina nackdelar, något som Amanda är väl medveten om. Hon berättar om insikterna hon hade efter deras snabba giftermål, särskilt då Amanda blev gravid kort efter programmets avslut.

"Det var nog mer efteråt jag ifrågasatte: vad har jag gjort? Varför har jag gift mig så snabbt? Att det går så fort är den tråkiga sidan av allt, just för att det är en tv-produktion och den kan inte pågå i sex

flera gånger"

månader. Det är en väldigt kort period, därför gifter man sig snabbt. Det var det som var det negativa."

Efter programmet insåg Amanda att två månader kanske inte räcker för att verkligen lära känna en person – det är en pågående process som fortsätter även efteråt. Men detta är något hon tycker är väldigt fint, att man har byggt en relation på kärleken man finner i poddarna, även om man efteråt får se sidor man kanske inte gillar.

Trots drama i poddarna och sanningen om barnet som kom fram efter programmets avslut, kan vi se att kärleksexperimentet var lyckat. Paret är fortfarande gifta idag och väntar numera sitt andra barn tillsammans. Det kan vara så att experimentet tillät paret bygga en stabil grund för att ta sig an överraskningar som denna, och medan Amanda säger att det kanske inte var nödvändigt att gifta sig så snabbt, så bevisar paret genom sin starka relation att de tog rätt beslut både bakom väggarna och framför altaret.

De Förrädiska Glasen

Krönika

I nästan varje reality-program finns det upprepade detaljer som tittare kanske inte alltid reflekterar över, men som har stor betydelse för programmets struktur och dess inverkan på publiken. Ett exempel på detta är de förrädiska glasen. Guldfärgade vinglas dyker ständigt upp i program som *Love is Blind*, oavsett om det är i loungen, i poddar, hemma hos deltagarna eller på en bar, så dricker dem alltid ur de glänsande glasen. Men varför just dessa glas? Är det bara en estetisk detalj, eller finns det en djupare tanke bakom?

Svaret är egentligen ganska enkelt: det handlar om klippning och redigering. Användningen av de guldiga glasen är noggrant genomtänkt och en del av produktionens strategi för att skapa en viss bild av äkthet. Glasen bidrar till att forma tittarens uppfattning genom att ge intrycket av spontana, autentiska interaktioner – trots att dessa ofta är noggrant redigerade.

Bild tagen av Nellie Runesson

Det är inget nytt att reality-program länge har använt klippning och redigering för att förstärka drama och engagemang. När vi tittar på *Love is Blind* vill vi se deltagarnas känslomässiga resor och deras beslut, vilket ofta innebär att vi förväntar oss spänning och dramatiska ögonblick. Bakom dessa ögonblick arbetar produktionen hårt för att skapa en berättelse som både är underhållande och engagerande, samtidigt som den verkar autentisk och speglar deltagarnas resa.

De guldiga glasen är en central del av denna strategi. Genom hela produktionen, oavsett var deltagarna befinner sig, är de glänsande glasen ständigt närvarande. Oavsett om de syns vid intima samtal eller på en offentlig bar, så har de ett och samma syfte: att skapa en illusion av naturlighet och spontanitet. De gör det också lättare att redigera scener för att passa in i en sammanhängande berättelse, även om vi som tittare inte alltid kan urskilja när klippningen sker. Detta skapar en känsla av kontinuitet. Eftersom mängden vätska i glasen döljs, blir det svårt att veta exakt när samtalen sker i förhållande till verkligheten. Denna subtila kontinuitet gör att vi som tittare lättare tror på att vi ser en autentisk tidslinje, trots att det vi ser är noggrant konstruerat av produktionen bakom.

Deltagarna är också medvetna om denna strategi. De måste vara extremt noggranna med vad de säger och hur deras ord kan användas för att bygga den rätta dynamiken på skärmen. Det är här de guldiga glasen fungerar som en metafor för produktionens makt över berättelsen. För oss som tittare är de en oskyldig visuell detalj, men de illustrerar tydligt hur mycket kontroll produktionen har över hur deltagarna, deras relationer och deras upplevelser framställs för tittarna.

Det väcker också frågan om hur genuin bilden av deltagarna och deras resa egentligen är. Om produktionen har så mycket kontroll över vad vi ser, kan vi verkligen säga att vi får ta del av deltagarnas verkliga upplevelser? Eller handlar det mer om att vi serveras en version av verkligheten, en berättelse som är anpassad för att skapa drama och engagemang? Om så är fallet, kan deltagarna ses som karaktärer i en större berättelse, en berättelse som måste skapa engagemang och spänning för att behålla dess tittare. I det här sammanhanget blir de glänsande glasen en symbol för en yta av autenticitet, en illusion av att vi ser något spontant och verkligt, när det vi egentligen ser är en konstruerad berättelse.

Det är viktigt att ifrågasätta den verklighet vi får ta del av i *Love is Blind*, men även i liknande program. Vi ser deltagarna dricka ur de guldiga glasen, och genom detta enkla element blir vi påverkade av en känsla av autenticitet – en känsla som kan vara långt från verkligheten. Detta handlar inte om att säga att deltagarna inte är verkliga personer, utan snarare om att ifrågasätta hur mycket av deras upplevelser som har redigerats för att passa in i en dramatisk berättelse.

Deltagare i reality-program har ofta uttryckt oro över hur de porträtteras på skärmen, och många känner sig orättvist framställda. För oss som tittare är det lätt att glömma att det vi ser inte alltid är hela bilden, och att produktionen använder tekniker som klippning och specifika detaljer – som de guldiga glasen – för att forma den berättelse vi får ta del av.

I slutändan är de guldiga glasen en metafor för det större problemet med reality-program: hur verkligheten förvrängs för att passa tittarnas förväntningar. De är ett verktyg för att sudda ut gränsen mellan det som är verkligt och det som är konstruerat. Och medan detta kan vara en effektiv strategi för att hålla oss engagerade, väcker det också viktiga frågor om äktheten i de berättelser vi får ta del av. Hur mycket av det vi ser är genuint, och hur mycket är klippt och redigerat för att passa en övergripande berättelse? Hur mycket av det vi ser är genuint, och hur mycket av det vi ser har blivit klippt och redigerat med hjälp av de förrädiska glasen?

Kärlek Utan Syn, Men Inte Utan Ansvar

Illustration skapad av Ebba Einberg

OBS: Texten innehåller författarens subjektiva analys av ämnet

I en värld där kärlek ofta sägs bygga på personkemi och yttre attraktion har Netflix reality-serie *Love is Blind* vänt upp och ner på dagens dejtingnormer. Deltagarna blir kära utan att ens ha sett varandra – en experimentell idé som ska testa om kärleken verkligen är blind. Men bortom de romantiska ögonblicken och de dramatiska vändningarna väcks obekväma frågor: vilket ansvar har produktionen för deltagarnas välbefinnande? Vilket ansvar har produktionen för att spegla den riktiga verkligheten? Hur kan man se till att ett program som *Love is Blind* har en etisk produktion?

Ett reality-program som *Love is Blind* är uppbyggt av många olika delar, från casting, till inspelning, till klippning och redigering. Det krävs mycket för att producera ett program av denna storlek, och det krävs mycket för att det ska ske på ett etiskt och korrekt vis. Medan den svenska versionen av *Love is Blind* enbart har en säsong vid tidpunkten då detta skrivs, så har den första säsongen inte varit fri från synpunkter och kritik. En anledning till att kritik riktades mot produktionsbolaget Mastiff, som producerar programmet, var deras casting-rutiner. P3 Nyheter rapporterade i januari 2024 att en av deltagarna i programmet tidigare blivit åtalad för misshandel av en ex-partner, och medan personen nekade till brottet och friades i rätten, uppdagas viktiga frågor kring produktionsansvar och rutinerna som hålls i samband med casting-processen. I ett program som *Love is Blind*, och i reality-program överlag, är det av särskild vikt att deltagarnas säkerhet prioriteras när de lägger så mycket av sin tillit på produktionen.

Eftersom formatet bygger på att deltagarna lär känna varandra utan fysisk interaktion och med begränsad information om varandras bakgrund, innebär detta en potentiell risk. Om någon hade valt att förlova sig med personen utan att känna till personens förflutna, kunde det ha satt både deras känslomässiga och fysiska säkerhet på spel. Denna incident belyser ett större problem inom reality-tv: i jakten på underhållning och dramatiska berättelser verkar vissa produktioner prioritera spänning framför deltagarnas välbefinnande. I synnerhet när detta program går ut på att hitta kärlek i blindo, förlova sig inom tio dagar och gifta sig inom cirka två månader.

I en intervju med Amanda Rincón Jonegård från första säsongen av programmet, så talade vi om både för- och nackdelar med att vara med i *Love is Blind*. Hon nämner där att man inte kan lära känna en hel person på två månader, utan man fortsätter lära känna varandra efter ett giftermål. Medan

detta är något väldigt fint i Amandas mening och har resulterat i ett lyckligt äktenskap för henne och Sergios del, så kan man ifrågasätta Mastiffs casting-rutiner efter P3 Nyheters rapportering av en av de andra deltagarnas allvarliga förflutna. En anklagelse om misshandel bör tas på högsta allvar och att sätta deltagares säkerhet på risk på detta vis bör kritiseras.

Länk till intervjun med Amanda:

<https://bakomvaggarnaochframforaltaret.blogspot.com/2025/03/love-is-blind-amanda-han-forsokte-backa.html>

När klippningen styr kärleken – och verkligheten

En annan etisk aspekt av programmet är hur materialet används och hur deltagarna porträtteras genom klippning och redigering. I en intervju med Expressen berättar f.d. deltagaren Catja Lövstrand om hur hon upplevde att programmet framställde henne som kall, elak och ytlig – en bild hon menar inte stämmer överens med verkligheten. Hon kommenterar för Expressen: *“Klippningen får mig att verka väldigt ytlig och elak, man får bara se de dåliga sidorna. Men du vet, man ser bara en liten liten del av allt, en liten liten del av paren och en liten liten del av varje deltagare”*. Reality-tv bygger inte endast på att dokumentera verkligheten – det handlar minst lika mycket om att konstruera en berättelse. Genom att välja ut specifika klipp och interaktioner kan produktionen styra hur tittarna uppfattar deltagarna och deras relationer. I fallet med Catja och Christofer skapades en tydlig dramaturgisk berättelse redan från start. Catja framställdes som den ytliga och skeptiska parten, medan Christofer fick rollen som den trygga och kärleksfulla parten. Denna typ av redigering skapar en enkel och engagerande berättelse, men den riskerar också att ge en skev bild av deltagarnas verkliga personligheter och relationer.

Även om deltagarna förstår att deras medverkan innebär en viss redigering, har produktionen ett etiskt ansvar att inte förvränga verkligheten på ett sätt som kan skada dem. När Catja efter programmets sändning mottog kritik och hat-kommentarer från tittare, var det delvis ett resultat av hur hon framställdes. Hon säger till Expressen: *“Jag vet att jag är så mycket mer än de negativa kommentarer jag fått. Det har bara varit några få. Men jag vet att jag inte är ytlig. Jag är djup och rolig”*. Hennes egna upplevelser och känslor i parets relation fick mindre utrymme i programmet, vilket skapade en ensidig bild av henne som person. Det väcker frågan: var går gränsen mellan att skapa en spännande berättelse och att manipulera verkligheten till den grad att det får negativa konsekvenser för de medverkande? I en tid där sociala medier ger tittarna direktkontakt med deltagarna blir ansvaret ännu större – en felaktig eller ensidigt framställd bild kan inte bara påverka hur någon uppfattas i programmet, utan också påverka deras liv långt efter att kamerorna slocknat.

Sammanfattningsvis belyser kritiken mot *Love is Blind* viktiga frågor om etiken inom reality-tv och produktionsbolagens ansvar gentemot sina deltagare. Program som detta är mer än bara underhållning – de påverkar människors liv på både kort och lång sikt. Från bristande bakgrundskontroller i casting-processen, till den selektiva redigeringen som formar publikens uppfattning om deltagarna, visar *Love is Blind* hur verkligheten kan manipuleras för att passa ett specifikt narrativ.

Deltagare som Catja Lövstrand vittnar om hur en ensidig framställning av en deltagares karaktär kan leda till hat och kritik, medan fall som den tidigare åtalade deltagaren väcker frågor om produktionens ansvar för säkerheten. När gränsen mellan verklighet och konstruktion suddas ut, blir det avgörande att produktioner tar sitt ansvar på allvar och ser till att både casting och redigering sker på ett etiskt sätt. Det leder även till en större diskussion om huruvida reality-tv speglar verkligheten – eller om de snarare konstruerar den.

Källor:

<https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/a/wA1vK1/kritik-mot-castingen-av-love-is-blind>

<https://www.expressen.se/noje/catjas-kritik-mot-netflix-verkar-ytlig-och-elak/>

<https://www.sverigesradio.se/artikel/love-is-blind-deltagare-kritiska-till-produktionsbolagets-casting>

Skriven av Ebba Radestål Einberg & Nellie Runesson

Bilder tagna och redigerade av Nellie Runesson, Amanda Rincón Jonegård & Ebba Radestål Einberg